

# Դանիելի Գիրքը - Հարյուր քսանիններորդ

Մարգարեական նշանակության բացահայտում. Հանրապետական եղջյուրը և վերջնական շարժումները

Jeff Pippenger

2024-03-11

Մենք դիտարկում ենք Դանիել 11-ի քառասուններորդ համարը և անդրադառնում ենք քառասուններորդ համարի մարգարեական գծին, որը կապված է Հանրապետականության եղջյուրի հետ: Մենք այս կիրառությունը հիմնավորում ենք վերջի ժամանակով, որը սկսեց 1989 թվականին: Այդ գիծը ներկայացնում է 1989 թվականից մինչև շուտով գալու Կիրակնօրյա օրերը ձգվող պատմությունը և նախապատկերված է 508-ից 538 թվականների մարգարեական ժամանակաշրջանով, երբ պապականությունը նախ զորացվեց և Օղեանի ժողովում կիրառության մեջ դրեց Կիրակնօրյա օրերը: Այն նաև նախապատկերված է Քրիստոսի ծնունդից մինչև Նրա մկրտությունը ձգվող գծով:

Մենք նաև այդ գծերին ավելացնում ենք Դանիել տասնմեկի երկրորդ խոսքում գտնվող մարգարեական պատմության գիծը: Այնտեղ տեսնում ենք, որ Միացյալ Նահանգների վեցերորդ նախագահը վախճանի ժամանակից հետո՝ 1989 թվականից ի վեր, Դոնալդ Թրամփն է, որը, ըստ խոսքի, 2016 թվականի ընտրության ժամանակ «գրգռում է» (արթնացնում է) Հունաստանի ամբողջ թագավորությունը (գլոբալիզմը):

Այնուհետև մենք սկսեցինք քննել այն մարգարեական հատկանիշները, որոնք առնչվում են այն երեք ուժերին, որոնք կազմում են վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությունը, և որոնք միասին, 1989 թվականից ի վեր, աշխարհը տանում են դեպի շնորհի ժամանակի փակումը՝ Ամենակարող Աստծո մեծ օրվա պատերազմի՝ Արմազեդոնի ժամանակ: Մենք քննում ենք այս մարգարեական հատկանիշները, որպեսզի նույնականացնենք Հայտնություն տասներեքի երկրի գազանի Հանրապետական եղջյուրի քաղաքական հատկանիշները: Հանրապետականության և բողոքականության երկու եղջյուրները ներկայացված էին Մարաստանի ու Պարսկաստանի խոյի երկու եղջյուրներով՝ Դանիել ութերորդ գլխում:

Ապա ես բարձրացրի իմ աչքերը և տեսա, և ահա գետի առաջ կանգնած էր մի խոյ, որն ուներ երկու եղջյուր. և երկու եղջյուրներն էլ բարձր էին, բայց մեկը մյուսից բարձր էր, և ավելի բարձրը վերջինն աճեց: Դանիել 8:3:

Մարաստան-Պարսկաստանը երկակի իշխանություն էր, ինչպես Ֆրանսիան՝ Ֆրանսիական հեղափոխության ժամանակ, և ինչպես Միացյալ Նահանգներն են: Միացյալ Նահանգների երկու եղջյուրներն են Հանրապետականությունը և Բողոքականությունը, սակայն երկեղջյուր երկրի գազանը իր սկզբում գառանման գազանից փոխվում է իր վերջում վիշապի պես խոսող գազանի: Եղջյուրի երկու մարգարեական գծերը Դանիել մարգարեի գրքի տասնմեկերորդ գլխի քառասուններորդ

համարում ընթանում են միմյանց զուգահեռ, և երբ դրանք դիտարկվում են միասին, երկուսն էլ սկսվում են վերջի ժամանակում՝ 1798 թվականին: Երբ եղջուրները քննվում են առանձին, Բողոքականության եղջուրը մարգարեորեն կապված է վերջի ժամանակի հետ՝ 1798 թվականին, իսկ Հանրապետականության եղջուրը կապված է վերջի ժամանակի հետ՝ 1989 թվականին:

Երկու եղջուրներն էլ երկակի բնույթ ունեն, ինչպես Քրիստոսի օրերի Սանհեդրինը, որը կազմված էր սադուկեցիներից և փարիսեցիներից: Սադուկեցիները լիբերալներ էին, իսկ փարիսեցիները՝ պահպանողականներ, և թեև նրանք հրապարակավ թշնամիներ էին, խաչի մոտ միավորվեցին Քրիստոսի դեմ: Շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրերն էին ժամանակ ուխտադրուժ բողոքականության և ուխտադրուժ հանրապետականության երկու եղջուրներն էլ եկեղեցի-պետություն հարաբերություն կձևավորեն Քրիստոսի հավատարիմ յոթերորդ օրվա շաբաթապահների դեմ, սակայն մինչ այդ երկու եղջուրներն էլ, ընթանալով երկրի գագառի պատմության ընթացքում, ներքին վեճ ունեն, որը պատկերված է սադուկեցիների լիբերալիզմով և փարիսեցիների պահպանողականությամբ:

Այժմ մենք քննության ենք առնում Հանրապետականության եղջուրը, և այժմ նկատի առեք, որ Դեմոկրատական կուսակցությունն իր ծագումը հետագծում է մինչև Միացյալ Նահանգների պատմության ամենասկզբները: Այն կազմավորվեց 1828 թվականին, սակայն իր քաղաքական ակունքներն ունեն Թոմաս Ջեֆերսոնի և Ջեյմս Մեդիսոնի մեջ: Ըստ Մարա-Պարսկաստանի երկու եղջուրների վկայության՝ Հանրապետական կուսակցությունը հաստատվեց 1854 թվականին՝ ի հակադրություն Դեմոկրատական կուսակցության ստրկամետ դիրքորոշման: Ուստի այն Դանիելի ութերորդ գլխում «ավելի բարձր» եղջուրն էր, քանի որ վերջինը բարձրացած եղջուրն էր:

Հանրապետական եղջուրի երկակի բնույթից՝ Դեմոկրատական կուսակցությունը սկզբում հանդես եկավ, իսկ Հանրապետական կուսակցությունը՝ վերջում: Հանրապետական կուսակցության առաջացման պատճառ դարձած խնդիրը նրա հակաստրկատիրական դիրքորոշումն էր՝ ի հակադրություն Դեմոկրատական կուսակցության ստրկատիրամետ դիրքորոշման: Երկու եղջուրներին էլ բնորոշ թեման կա՝ մ քաղաքական, կա՝ մ հոգևոր ստրկությունն է: Ահա թե ինչու 1863 թվականը երկու եղջուրների համար էլ դարձավ շրջադարձային կետ: 1863 թվականին Հանրապետական եղջուրը հռչակեց ազատություն ստրուկների համար, իսկ այդ ազատությանը Դեմոկրատական կուսակցության դիմադրությունը ծնեց ոչ միայն պաշտոնական Հանրապետական կուսակցությունը, այլև ԱՄՆ-ի Քաղաքացիական պատերազմը: 1776 թվականին Միացյալ Նահանգները խոսեց և մերժեց թե՛ եվրոպական թագավորների (Statecraft), թե՛ պապի (Churchcraft) ստրկությունը: Այնուհետև 1789 թվականին Միացյալ Նահանգները խոսեց, երբ Սահմանադրությունը մտավ ուժի մեջ: Երկրի գագառը փաստորեն «կուլ էր տվել հեղեղը»՝ պապական և թագավորական եվրոպական հալածանքի հեղեղը:

Եվ օձը իր բերանից կնոջ հետևից ջուր արձակեց՝ հեղեղի պես, որպեսզի նրան հեղեղով քշել տանի: Եվ երկիրը օգնեց կնոջը, և երկիրը բացեց իր բերանը ու կուլ

տվեց այն հեղեղը, որ վիշապը իր բերանից արձակել էր: Եվ վիշապը բարկացավ կնոջ վրա և գնաց պատերազմ անելու նրա սերնդի մնացորդի դեմ, որոնք պահում են Աստծու պատվիրանները և ունեն Հիսուս Քրիստոսի վկայությունը: Հայտնություն 12:15–17.

Ապա, երբ 1798 թվականին Միացյալ Նահանգները ծնվեց որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, Միացյալ Նահանգները դարձյալ խոսեց, և այդպիսով արձանագրության մեջ դրեց այն, ինչ Միացյալ Նահանգները պիտի խոսի վերջում, որովհետև Հիսուսը միշտ վերջը պատկերում է սկզբով: Երկրային գազանը շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ պիտի խոսի վիշապի պես, և երբ նա այդպես անի, նա այլևս չի լինի Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը: Այն, ինչ նա խոսեց իր սկզբում՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության թագավորություն 1798 թվականին, ներկայացնում է այն, ինչ նա պիտի դարձյալ խոսի, երբ խոսի որպես վիշապ:

1798 թվականի ներգաղթի մասին օրենքները հայտնի են որպես «Alien and Sedition Acts», և դրանք չորս օրենքների շարք էին, որոնք ընդունվեցին Միացյալ Նահանգների Կոնգրեսի կողմից և 1798 թվականին օրենքի ուժ ստացան Նախագահ Ջոն Ադամսի ստորագրությամբ: Այդ օրենքները հիմնականում վերաբերում էին Միացյալ Նահանգներում բնակվող օտարերկրացիներին (այլազգիներին) առնչվող հարցերին, և դրանք զգալի ազդեցություն ունեցան այդ ժամանակաշրջանի ներգաղթի վրա: Չորս օրենքներն այսպիսին էին.

1798 թվականի Նատուրալացման ակտը. Այս օրենքը ներգաղթյալների համար Միացյալ Նահանգների քաղաքացի դառնալու բնակության պարտադիր ժամկետը հինգ տարուց երկարացրեց մինչև տասնչորս տարի: Այն ավելի դժվարացրեց ներգաղթյալների համար քաղաքացի դառնալը և քաղաքական գործընթացին մասնակցելը:

Օտարերկրյա բարեկամների մասին ակտ. Այս օրենքը նախագահին թույլ էր տալիս խաղաղ ժամանակ արտաքսել ցանկացած ոչ քաղաքացու, որը համարվում էր «վտանգավոր Միացյալ Նահանգների խաղաղության և անվտանգության համար»: Այն նախագահին օժտում էր օտարերկրացիների արտաքսման հարցում նշանակալի հայեցողական լիազորությամբ:

Օտար թշնամիների մասին ակտը. այս օրենքը նախագահին լիազորում էր պատերազմի ժամանակ ձերբակալել, կալանավորել և արտաքսել թշնամական պետության ցանկացած արական սեռի քաղաքացու: Այն հիմնականում ուղղված էր թշնամի երկրներից հնարավոր լրտեսներին կամ դիվերսանտներին:

Խռովության մասին օրենքը. Թեև ներգաղթի հետ անմիջականորեն կապված չէր, Խռովության մասին օրենքը հանցագործություն էր համարում Միացյալ Նահանգների կառավարության, Կոնգրեսի կամ Նախագահի դեմ կեղծ, զրպարտիչ կամ չարամիտ հայտարարություններ հրապարակելը՝ նրանց վարկաբեկելու կամ անարգանքի ենթարկելու մտադրությամբ: Այն կիրառվում էր քաղաքական այլախոհությունն ու

քննադատությունը ճնշելու համար:

1798 թվականին՝ որպես վեցերորդ թագավորություն Միացյալ Նահանգների սկզբնավորման պահին ընդունված «Օտարականների և խռովության մասին օրենքների» էությունը հստակորեն բացահայտում է Դոնալդ Թրամփի և նրա MAGA աջակիցների մտադրությունը: Այդ օրենքը «առաջին» խոսելն էր, և երբ երկրի գազանը իր «վերջում» վիշապի պես խոսի, օրենքները շատ նման կլինեն: Այն փաստը, որ ներկա պատմության միջավայրը կատարելապես արտացոլում է այն տրամաբանությունը, ըստ որի այդ օրենքները պետք է կրկնվեն, Քրիստոսի՝ որպես Ալֆա և Օմեգա, ստորագրությունն է: 1863 թվականին՝ երկրի գազանի «խոսելու» միջնամասում, եղել է առաջին Հանրապետական նախագահի Ազատագրման հռչակագիրը:

Ազատագրման հռչակագիրը նշանավորեց Քաղաքացիական պատերազմի ճշգրիտ միջնակետը, և այդպիսով «Ճշմարտություն» երբայերեն բառի սահմանումը գտնվում է երկրի գազանի խոսելու երեք ուղենիշներում: Երբայերեն այբուբենի առաջին տառը նույնն է, ինչ վերջին տառը, իսկ տասներեքերորդ տառը ապստամբության խորհրդանիշն է:

Այս կետում հարկ է նկատի առնել, որ 1863 թվականը և այնտեղ նույնացված ապստամբությունը միննույն ժամանակ կատարվեցին նաև Լատդիկեական Ադվենտիստական եկեղեցում, որը ներկայացված է բողոքական եղջյուրով, այն նույն ժամանակ, երբ Հանրապետական եղջյուրը դրսևորում էր քաղաքական ապստամբություն: Բողոքական եղջյուրի երկակի բնույթը նույնացվեց Ֆիլադելֆիական Ադվենտիստական շարժման՝ Լատդիկեական Ադվենտիստական եկեղեցու վերածմամբ, իսկ Հանրապետական եղջյուրի երկակի բնույթը նույնացվեց այն հակամարտության մեջ, որ առաջացավ Դեմոկրատական կուսակցության ստրկամետ դիրքորոշման շուրջ, ինչն առաջ բերեց ստրկատիրության դեմ կանգնած Հանրապետական կուսակցությունը և առաջին Հանրապետական նախագահին:

Հանրապետական առաջին նախագահը տեղադրված է «Ճշմարտություն» կոչվող երեքաստիճան մարգարեական ստորագրության միջնամասում: Հետևաբար նա առաջին ժամանակաշրջանի ավարտն է և երկրորդ ժամանակաշրջանի սկիզբը, ինչպես խաչը եղավ Քրիստոսի անձնական ծառայության երեքուկես տարիների ավարտը, և միաժամանակ Նրա աշակերտների անձում իրականացվող Նրա երեքուկես տարվա ծառայության սկիզբը: Նրա անձնական ծառայության սկիզբը եղավ Նրա մկրտության ժամանակ, որը խորհրդանշաբար ներկայացնում էր Նրա մահը, և այդ ժամանակաշրջանն ավարտվեց Նրա մահով: Նրա մահը սկիզբ դրեց Նրա աշակերտների ծառայությանը, որն ավարտվեց Նրա աշակերտ Ստեփանոսի մահով:

1798 թվականին Օտարականների և խռովության մասին ակտերի «խոսելը» մի ժամանակահատվածի սկիզբն էր, որն ավարտվեց Ազատագրության հռչակագրի «խոսելով»: Ազատագրության հռչակագիրը նշանավորեց մի երկրորդ ժամանակահատվածի սկիզբը, որն ավարտվում է, երբ Միացյալ Նահանգները «խոսի» վիշապի պես: Նախագահը, որը 1863 թվականին «խոսեց», առաջին հանրապետական

նախագահին էր, ուստի վերջին նախագահը նույնպես հանրապետական կլինի:

Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի երեք հրեշտակների կողմից առաջ են բերվում երկու շարժումներ: Առաջին և երկրորդ հրեշտակների լուրերը ներկայացվեցին միլլերիտական շարժման կողմից, որը ապստամբեց և 1863 թվականին դարձավ պաշտոնական Եկեղեցի: Հիսուսը միշտ որևէ բանի վերջը պատկերում է այդ բանի սկզբով: Երրորդ հրեշտակի շարժումը, որը նաև Հայտնության տասնութերորդ գլխի հզոր հրեշտակն է, երեք հրեշտակների երկու շարժումներից վերջինն է: Այն, ինչ 1798 թվականին սկսվեց որպես ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի շարժում, 1863 թվականի ապստամբության ժամանակ անցավ Եկեղեցու, և երբ երկրի գագառի պատմությունը մոտալուտ Կիրակնօրյա օրենքով հասնի իր ավարտին, 1863 թվականի ապստամբ Եկեղեցին կրկին կանցնի դեպի ոչ պաշտոնական շարժում, որովհետև այն, ինչ սկսվում է որպես շարժում, ավարտվում է որպես շարժում:

Բողոքական եղջյուրի անցումային փուլերում՝ սկզբում և վերջում, մի շարժում վերածվում է Եկեղեցու, ապա վերջում կրկին վերադառնում է շարժման վիճակին: Առաջին անցումային կետում՝ սկզբում, Փիլադելփիան փոխվեց Լաոդիկեայի, իսկ ավարտի անցումային կետում Լաոդիկեան կրկին փոխվում է Փիլադելփիայի:

Հանրապետական եղջյուրի համար անցման կետը այն պատմությունն էր, որ տանում էր դեպի Քաղաքացիական պատերազմը և որը ծնեց Հանրապետական կուսակցությունը: Բողոքական եղջյուրի համար անցման կետը 1856-ից մինչև 1863 թվականներն էին, ինչը նույնական անցման պատմությունն էր Հանրապետական եղջյուրի համար: Հիմնադրված լինելով 1854 թվականին՝ ստրկատիրության դեմ Հանրապետական կուսակցության առաջին ազգային համագումարը տեղի ունեցավ 1856 թվականին: Բողոքական եղջյուրի համար ապստամբության խորհրդանիշը Եկեղեցու իրավական կազմակերպումն էր: Հանրապետական եղջյուրի համար ստրկամետ Դեմոկրատական կուսակցությունն է ապստամբության խորհրդանիշը:

Երրորդ հրեշտակը երկրորդ անգամ վերադարձավ Կադես 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և Եկեղեցուց դեպի շարժում անցումը սկսվեց տասը կույսերի առակի մարգարեական կառուցվածքում: Առաջին հիասթափությունը տեղի ունեցավ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին՝ տասը կույսերի առակի վերջնական և կատարյալ կատարման մեջ, և նույն տարում 1989 թվականի վախճանի ժամանակից ի վեր վեցերորդ նախագահը՝ այն նախագահը, որ պետք է «գրգռեր» Հունաստանի թագավորությունը, քաղաքականապես ստացավ «մահացու վերք», ինչպես որ առաջին Հանրապետական նախագահը ստացավ բառացի մահացու վերք:

Վերջին անձրևի չափավորված թափումը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և այն շարունակվում է մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, երբ այն ժամանակ վերջին անձրևը թափվում է առանց չափի: Վերջին անձրևը վերնից եկող զորությունն է, և Քույր Ուայթը բազմիցս նույնացնում է, որ այն ժամանակ, երբ վերնից մի զորություն իջնում է, ներքևից մի սատանայական զորություն պիտի բարձրանա: Հայտնության գրքում կան երեք սատանայական զորություններ, որոնք բարձրանում են Սատանայի

անդունդից: Իսլամը բարձրացավ անդունդից 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին՝ համաձայն առաջին Վայի իններորդ գլխում անդունդից ելնող ծխի հետ:

Եվ հինգերորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց, և ես տեսա երկնքից երկրի վրա ընկած մի աստղ. և նրան տրվեց անհուն անդունդի բանալին: Եվ նա բացեց անհուն անդունդը, և անդունդից ծուխ ելավ՝ ինչպես մեծ հնոցի ծուխը. և արևն ու օդը խավարեցին անդունդի ծխի պատճառով: Եվ ծխից երկրի վրա մորեխներ ելան. և նրանց իշխանություն տրվեց, ինչպես երկրի կարիճներն իշխանություն ունեն: Եվ նրանց պատվիրվեց, որ չվնասեն երկրի խոտին, ոչ էլ որևէ կանաչ բանի, ոչ էլ որևէ ծառի, այլ միայն այն մարդկանց, որոնք իրենց ճակատների վրա Աստծու կնիքը չունեն: Հայտնություն 9:1-4:

Երբ երրորդ վայի իսլամը եկավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, ինչպես նախապատկերված էր առաջին վայով, այն չէր կարող վնասել նրանց, ովքեր ունեին Աստծու կնիքը, այսպիսով նշելով հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման սկզբի բացահայտումը: Կնքման ավարտը տեղի է ունենում Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որտեղ է, որ այն ծովի գազանը, որ մահացու վերք էր ստացել և մոռացության էր մատնվել, անդունդից վեր է ելնում՝ դառնալու ութերորդ թագավորությունը, որ յոթից է:

Այն գազանը, որ տեսար, կար, և չկա, և պիտի ելնի անդունդից ու գնա կորստյան. և երկրի վրա բնակվողները պիտի զարմանան, որոնց անունները կյանքի գրքում գրված չեն եղել աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, երբ տեսնեն այն գազանին, որ կար, և չկա, թեև կա: Հայտնություն 17:8.

Մեկ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման մարգարեական ժամանակահատվածը սկսվեց անդունդից ելնող մի գործությամբ, և այն պիտի ավարտվի մի գործությամբ, որ ելնում է անդունդից: Այդ պատմության մեջտեղում արթնի գազանը՝ «վոք»՝ վիշապային գործությունը, նույնպես ելնում է անդունդից՝ սպանելու երկու վկաներին: Ալֆան և Օմեգան Իր ստորագրությունը դրեց այս պատմության վրա:

Եվ երբ նրանք ավարտեն իրենց վկայությունը, անդունդից ելնող գազանը պատերազմ պիտի մղի նրանց դեմ, պիտի հաղթի նրանց և պիտի սպանի նրանց: Եվ նրանց դիակները պիտի մնան մեծ քաղաքի փողոցում, որը հոգևոր իմաստով կոչվում է Սոդոմ և Եգիպտոս, որտեղ էլ մեր Տերը խաչվեց: Եվ ժողովուրդներից ու ցեղերից ու լեզուներից ու ազգերից մարդիկ պիտի նայեն նրանց դիակներին երեք օր և կես, և թույլ չեն տա, որ նրանց դիակները գերեզմաններում դրվեն: Եվ երկրի վրա բնակվողները պիտի ուրախանան նրանց վրա, պիտի ցնծան և ընծաներ պիտի ուղարկեն միմյանց, որովհետև այս երկու մարգարեները տանջում էին երկրի վրա բնակվողներին: Եվ երեք օր ու կես անց Աստծուց եկած կյանքի Հոգին մտավ նրանց մեջ, և նրանք կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա, և մեծ ահ ընկավ նրանց տեսնողների վրա: Հայտնություն 11:7-11.

2020 թվականին հանրապետական և ճշմարիտ բողոքական եղջյուրները սպանվեցին: Մեկը՝ արթնի գազան քաղաքական վիշապային իշխանության կողմից, իսկ մյուսը՝ արթնի գազան հոգևոր վիշապային իշխանության կողմից: Այնուհետև նրանք մեռած էին մի

Ժամանակահատվածի ընթացքում, որը ներկայացված է որպես երեքուկես օր, որից հետո կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա, և մեծ երկյուղ ընկավ նրանց վրա, որոնք ներկայացված են որպես վիշապային իշխանություն: Այն երկյուղը, որ ներկայումս արտահայտվում է առաջադիմական դեմոկրատների կողմից Դոնալդ Թրամփի քաղաքական հզորության վերստին երևան գալու առնչությամբ, մարգարետության կատարումն է: Այն «երկյուղը», որ արտահայտվել է նրանց կողմից, ովքեր հետևել են Future for America-ի ծառայությանը, ներկայացնում է երկյուղի այլ տեսակ:

Նրանք, ովքեր պիտի վախենան Future for America-ի պատգամից, լաոդիկյան աղվենտիստներն են, որոնք բոլորը կոչված էին լինելու հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ: Բայց որպես հաստատված լաոդիկացիներ, ապրելով չորրորդ սերնդում, որը իժերի և շնացողների սերունդն է, նրանք ոչ մի երկյուղ չունեն: Այն երկյուղը, որին նրանք պետք է կառչեն, հավիտենական ավետարանն է, որը մարդկանց պատվիրում է «վախեցե՛ք Աստծուց և փա՛ռք տվե՛ք Նրան, որովհետև Նրա դատաստանի ժամը եկել է»:

Այդ ժամը մեծ երկրաշարժի ժամն է, որ տեղի է ունենում, երբ հարյուր քառասունչորս հազարից երկու վկաները բարձրացվում են որպես դրոշ, հենց այն ժամանակ, երբ Լաոդիկեան եկեղեցին Տիրոջ բերանից դուրս է թքվում:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

«Եվ երբ նրանք ավարտեն իրենց վկայությունը, անդունդից ելնող գազանը պատերազմ պիտի մղի նրանց դեմ, պիտի հաղթի նրանց և պիտի սպանի նրանց: Եվ նրանց դիակները պիտի ընկած մնան այն մեծ քաղաքի փողոցում, որը հոգևոր իմաստով կոչվում է Սոդոմ և Եգիպտոս, ուր նաև մեր Տերը խաչվեց»: [Հայտնություն 11:7, 8.]

«Այս իրադարձությունները պետք է տեղի ունենային այն ժամանակաշրջանի ավարտին մոտ, որի ընթացքում վկաները վկայում էին քուրճ հազած: Պապության միջոցով սատանան վաղուց վերահսկում էր այն իշխանությունները, որոնք իշխում էին Եկեղեցում և Պետությունում: Մոսկալի հետևանքները հատկապես ակնհայտ էին այն երկրներում, որոնք մերժել էին Բարեփոխության լույսը: Տիրում էր բարոյական անկման և ապականության մի վիճակ, նման Սոդոմի դրությանը նրա կործանումից անմիջապես առաջ, ինչպես նաև այն կռապաշտությանն ու հոգևոր խավարին, որ տիրում էին Եգիպտոսում Մովսեսի օրերում»: Մարգարետության Հոգի, հատոր 4, 190: